

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 147. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm3809/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

en Frihedens Martyr, men stredes om hans Slev og Hjerte, satte hans Brystbillede i Pantheon i Steden for Mirabeaus og paakaldte ham som Republikkens Skytshelgen, naturligvis for snart at bande ham som en Djævel, der ene var Skyld i, hvad alle Umenneskerne havde bedrevet.

Paa denne Tid var Robespierre bleven enevældig; thi Danton havde giftet sig, var kjed ad Tummel og Blødbad og trak sig paa nogle Maaneder tilbage til sit Fødested, hvorved han tabte sit levende Forhold til Revolutionen og fandt sig, da han kom igjen, ingenlunde uundværlig, men tvært imod adløst, saa han stod kun med sit store Navn, sin Kraft og Forvoventhed saa vel Robespierre som sit eget gamle Parti i Vejen; thi i Graabrodre-Klubben regerede nu de yngre Medlemmer, som ingenlunde vilde standse med Danton midt paa den blodige Bane, men drive Omvæltningen og Forstyrrelsen til det yderste. Deres Leder var i Litteraturen Hébert, en gemen Tyveknaegt, som gik paa Arbejde ved Septembemordene og skrev et Blad, endnu skamløser end Marats, og var for Resten Fuldmægtig hos Byskriveren i den selvgjorte Magistrat, Pierre Gaspard Chaumette, en Skomager-Søn fra Nevers, en halvstuderet Røver, kun 30 Aar gammel, men som dog alt havde været baade Matros, Munk og Skriverkarl førend 89, da han gav sig i Skole hos Camille Desmoulins, men løb snart fra ham, satte sig selv til Højbords paa Raadstuen 10de Avgust, ombyttede sit Døbenavn, Per Jesper, med det af Anaxagoras, der, efter hans hemmelige Efterretninger, blev hængt for sin Republikanisme; og fra Juni 93 til Marts 94 havde ingen Mand i Frankrig mer at sige end han. Egentlig udgjorde han et lille Triumvirat med Hébert og den præjsiske Baron Cloutz, der kaldte sig Anacharsis, og [de] gjorde alle Haandværk af Gudsfornegtelse.

Mens nu Danton var borte (September—November 93), var Magistraten og Byen blevne enige om at afskaffe

